

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษามา จะเห็นได้ว่าการพักการลงโทษนั้นเป็นมาตรการที่รัฐได้กำหนดให้แก่ผู้กระทำผิดซึ่งต้องรับโทษจำคุกอยู่ในเรือนจำ โดยเป็นการอนุญาตให้ผู้กระทำผิดนั้นได้ออกจากเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษตามคำพิพากษาของศาลเพื่อมาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมภายนอกตามปกติภายใต้เงื่อนไขที่ถูกกำหนดขึ้นให้เหมาะสมกับแต่ละตัวบุคคลเพื่อฟื้นฟูและปรับตัวนักโทษให้เข้ากับสังคมภายหลังจากที่ต้องโทษจำคุกมา ให้ได้รู้จักการใช้ชีวิตนอกเรือนจำภายหลังได้รับการปล่อยตัว อีกทั้งเป็นมาตรการที่คอยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษนั้นด้วย การพักการลงโทษนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้นักโทษได้ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยและแสดงให้เห็นถึงความวิริยะอุตสาหะในการศึกษาเรียนรู้ และตั้งใจกลับตนเป็นคนดีในระหว่างที่อยู่ในเรือนจำ เพื่อที่นักโทษเหล่านั้นจะได้รับประโยชน์จากการที่จะได้รับการพักการลงโทษ อีกทั้งยังเป็นการทดลองปล่อยตัวผู้กระทำผิดออกสู่สังคมภายนอก โดยมีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์คอยสอดส่องดูแล และคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือแนะนำสิ่งต่างๆ ในขณะที่ยังไม่ครบกำหนดโทษ และฝ่ายบริหารยังสามารถวางเงื่อนไขในการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อให้บุคคลที่ได้รับการพักการลงโทษได้เรียนรู้การได้รับอิสรภาพที่ละน้อยและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอกได้

เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการลงโทษที่เป็นการปรับปรุงแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำผิดนั้น การพักการลงโทษถือว่ามีผลสอดคล้องในด้านที่เป็นการให้ผู้กระทำผิดได้เรียนรู้และสำนึกถึงการทำความผิดของตนเอง การควบคุมตัวผู้กระทำผิดนั้นไว้ในเรือนจำอย่างยาวนานมีแต่จะก่อให้เกิดผลในแง่ลบต่อตัวผู้กระทำผิดเองอันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เสียและทักษะการเป็นอาชญากรกับนักโทษอื่นๆ แต่เมื่อมีการทำความผิดเกิดขึ้นแล้วการลงโทษจำคุกในบางครั้งก็ไม่อาจเลี่ยงได้ ดังนั้นเมื่อมีการจำคุกแล้วมาตรการภายหลังจำคุกจึงมีส่วนสำคัญในการช่วยฟื้นฟูนักโทษ การพักการลงโทษก็เป็นมาตรการหนึ่งที่เหมาะสมแต่ในขณะเดียวกันการพักการลงโทษก็อาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษประการอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน การลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง และการป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดอีก เพราะการพักการลงโทษนั้นทำให้นักโทษไม่ได้รับโทษจำคุกตามระยะเวลาที่ควรจะเป็นและเป็นการ

ผ่อนปรนความร้ายแรงของโทษด้วย แต่ในเมื่อเรือนจำทั้งของประเทศไทยและของประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศฝรั่งเศสหรือมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ประสบปัญหานักโทษล้นเรือนจำ จึงต้องมีระบบที่จะระบายนักโทษออกไปจากเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษจำคุกอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ดังนั้นหากจะต้องมีการระบายนักโทษออกจากเรือนจำ ก็จำเป็นจะต้องเลือกใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมกับตัวนักโทษเองและเป็นการป้องกันสังคมด้วย ทำให้ในปัจจุบันในระบบกระบวนการยุติธรรมในหลายประเทศทั่วโลกได้มีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อสอดส่องผู้กระทำความผิดในหลายขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรม การพักการลงโทษก็เช่นเดียวกัน ที่นานาอารยประเทศได้กำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้พักการลงโทษรวมทั้งประเทศฝรั่งเศสและมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาก็นำมาใช้ควบคู่กับมาตรการพักการลงโทษเช่นเดียวกัน โดยนำมาเป็นข้อกำหนดสำหรับการได้รับการพิจารณาพักการลงโทษว่านักโทษบางรายที่ได้รับการพิจารณาพักการลงโทษอาจถูกกำหนดให้สวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งหากนักโทษดังกล่าวไม่ยินยอม เขาก็จะไม่ได้รับการพักการลงโทษ แต่ในการจะพิจารณาว่านักโทษที่กระทำความผิดร้ายแรงผู้ใดสมควรที่จะได้รับอนุญาตให้พักการลงโทษนั้นควรเป็นไปด้วยความระมัดระวัง เพราะแม้ผู้นั้นจะถูกสอดส่องโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ แต่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้สำหรับบอกตำแหน่งของผู้สวมใส่เท่านั้นโดยไม่สามารถบอกได้ว่าผู้สวมใส่กำลังทำอะไรอยู่¹ จึงต้องพิจารณาให้รอบคอบ

และด้วยเหตุที่ว่า ในประเทศไทยยังมีได้มีการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ ดังนั้นการจะนำมาปรับใช้ในประเศไทยนั้น ผู้เขียนจึงสรุปถึงปัญหาในการพักการลงโทษของประเทศไทย และวัตถุประสงค์ของการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อสอดส่องนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ อันจะช่วยให้การพักการลงโทษมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับการบังคับโทษโดยโดยสรุปจากที่ได้ศึกษาจากรายละเอียดบทก่อนหน้านี้ที่ได้กล่าวมา ดังนี้

1. การละเมิดเงื่อนไขในการพักการลงโทษ การพักการลงโทษในปัจจุบันนั้น เป็นการง่ายที่ผู้ได้รับการพักการลงโทษจะละเมิดเงื่อนไขต่างๆที่เขาได้ถูกกำหนดขึ้นในระหว่างพักการลงโทษ และเพราะการที่ไม่สามารถสอดส่องผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษได้ตลอดเวลาตนเองวัตถุประสงค์หลักในการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพักการลงโทษนั้น ก็เพื่อนำมาใช้สอดส่องผู้ได้รับการพักการลงโทษที่อยู่ในระหว่างพักการลงโทษ ว่าเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติ

¹ William D.Burrell ,Robert S. Gable, Journal of offender Rehabilitation Volume 46 : Number 3/4 :2008, p. 110.

ตามเงื่อนไขที่ได้ถูกกำหนดไว้หรือไม่ เช่นเงื่อนไขห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายหรือผู้เกี่ยวข้อง ห้ามออกนอกเขตที่กำหนด ห้ามออกจากที่พักเวลากลางคืน ห้ามจับขี้นยานพาหนะ ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง หรือการต้องไปทำงาน หรือต้องไปเข้ากลุ่มฟื้นฟู เป็นต้น ซึ่งในการสอดส่องนักโทษเหล่านั้นนั้น หากต้องทำการสอดส่องอย่างใกล้ชิดถึงการปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ก็จำเป็นจะต้องใช้เจ้าพนักงานคุมประพฤติจำนวนมาก ดังนั้นการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้น จะสามารถช่วยให้เจ้าพนักงานคุมประพฤติทราบถึงตำแหน่งของนักโทษแต่ละคนว่าอยู่ ณ สถานที่ใด เวลาใด อันช่วยให้สามารถจัดการดูแลนักโทษเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัญหาในการกระทำความผิดซ้ำ เพราะนักโทษส่วนใหญ่เมื่อออกจากเรือนจำมักจะประสบปัญหาในด้านหน้าที่การงาน ที่ไม่สามารถหางานทำได้ ทำให้ไม่มีรายได้สำหรับเลี้ยงตนเอง ซึ่งอาจเป็นเหตุให้หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำได้ง่าย การที่มีเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการสอดส่องนั้น ทำให้เจ้าพนักงานคุมประพฤติสามารถทราบถึงพฤติกรรมของผู้ถูกสอดส่องได้ดีว่า ได้ดำเนินชีวิตไปตามปกติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งในกรณีที่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งในความผิดส่วนใหญ่มักก่อเหตุในเวลากลางคืน การกำหนดเงื่อนไขบางอย่างเช่น ห้ามออกนอกเคหะสถานในเวลากลางคืนนั้นสามารถช่วยป้องกันการกระทำความผิดซ้ำได้

3. ปัญหานักโทษล้นเรือนจำ ในการพักการลงโทษนั้นนักโทษบางรายอาจไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณา เนื่องจากไม่ได้รับความไว้วางใจที่จะให้ออกมาใช้ชีวิตภายนอกเรือนจำ เพราะราชทัณฑ์อาจเห็นว่ายังไม่มีความพร้อม หรืออาจไปก่ออันตรายแก่สังคมได้ ทั้งนี้ที่นักโทษคนนั้นต้องการกลับตัวและปรับปรุงตนเอง ซึ่งใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการสอดส่องนั้น ช่วยให้เกิดความมั่นใจได้ว่านักโทษเหล่านั้นจะไม่ปฏิบัติผิดเงื่อนไขในเวลาที่ไม่มีการคุมประพฤติคอยดูแล และสามารถเพิ่มอัตราผู้ที่อาจได้รับการพักการลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ปัญหาด้านงบประมาณในการดูแลนักโทษในเรือนจำในระยะยาว ในการบังคับโทษกับนักโทษบางรายนั้น โทษจำคุกอาจไม่ใช่การลงโทษที่มีประสิทธิภาพที่สุด การที่ต้องจำคุกนักโทษเป็นเวลานาน ต้องใช้งบประมาณในการดูแลเป็นอย่างมาก การให้นักโทษบางรายที่ไม่สมควรถูกจำคุกอยู่เป็นเวลานาน เช่นนักโทษที่ต้องคดีกระทำโดยประมาท หรือกระทำความผิดด้วยความจำเป็น ซึ่งในบางครั้งจำเป็นที่จะต้องถูกจำคุกบ้างเพื่อให้มีความเข็ดหลาบ แต่เมื่อจำคุกระยะหนึ่งแล้วก็ควรจะให้โอกาสในการกลับตัวและออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำต่อไป การที่จำคุกไว้เป็นเวลานานอาจทำให้เขาเหล่านั้นซึมซับและเรียนรู้ทักษะจากอาชญากรมืออาชีพที่อยู่ในคุก ซึ่งอาจสร้างปัญหาต่อสังคมได้ในภายหลัง การนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษนั้น จะส่งผลให้นักโทษเหล่านี้ได้ออกจากเรือนจำเร็วขึ้น โดยให้ไปรับโทษในชุมชนแทน อันจะส่งผลให้เป็นการลดงบประมาณในการดูแลนักโทษได้อย่างมาก

5. ปัญหาด้านความยินยอมในการสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การพักการลงโทษ นั้นวัตถุประสงค์ก็เพื่อฟื้นฟูโทษโดยการให้ออกไปใช้ชีวิตนอกเรือนจำก่อนครบกำหนดโทษ จำคุก โดยเป็นการไปรับโทษต่อในชุมชน ดังนั้นตัวนักโทษเองต้องมีความเต็มใจที่จะกลับตัวเป็นคนดีต่อสังคม การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นการสอดคล้องตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษผ่านทางหน้าจอตลอดเวลา อันเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกาย ซึ่งละเมิดต่อสิทธิส่วนบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการจะนำมาใช้กับผู้ได้รับการพักการลงโทษผู้ใด ควรจะได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้ง เพื่อเป็นการยืนยันว่าเขาพร้อมที่จะฟื้นฟูตัวเอง และกลับคืนสู่สังคมได้อย่างไม่เป็นอันตราย

6. ปัญหาด้านสุขภาพในระหว่างสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไม่สมควรที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้นั้น หากมีการพบว่าการสวมใส่นั้นอาจส่งผลอันตรายต่อสุขภาพของผู้สวมใส่แล้ว ควรมีกฎหมายให้อำนาจให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสามารถมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นได้

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่าทั้งมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฝรั่งเศสนั้นให้ความสำคัญกับการพักการลงโทษเป็นอย่างมาก โดยจะเป็นในลักษณะของการพักการลงโทษโดยมีเงื่อนไขซึ่งอาจมีการกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ได้รับการพักการลงโทษในบางราย ซึ่งถือเป็นมาตรการหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอดคล้องกับผู้ได้รับการพักการลงโทษว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่ถูกกำหนดไว้ในระหว่างพักการลงโทษหรือไม่ อีกทั้งยังเป็นการคอยสอดส่องและป้องกันมิให้ผู้นั้นกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก เพราะผู้ที่เคยกระทำความผิดมาแล้วมักจะมีแนวโน้มที่จะกลับไปกระทำความผิดซ้ำได้ง่าย ทั้งยังเป็นการช่วยฟื้นฟูผู้ที่เคยถูกจำคุกให้กลับเข้าสู่สังคมได้อย่างเรียบร้อยเพราะมีพนักงานคุมประพฤติคอยสอดส่องดูแลและให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ผู้เขียนจึงเห็นว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับผู้ได้รับการพักการลงโทษในประเทศไทยเพื่อให้การพักการลงโทษในประเทศไทยได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งข้อกำหนดเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับผู้ได้รับการพักการลงโทษนั้น ทั้งมลรัฐเดลาแวร์ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฝรั่งเศสก็ได้มีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมายอย่างชัดแจ้งให้ผู้มีอำนาจในการพิจารณาพักการลงโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวได้ แม้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพ.ศ. 2539 มาตรา 39 ซึ่งทำให้คณะกรรมการพักการลงโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพักการลงโทษได้ เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น นั้นหมายความว่าคณะกรรมการพักการลงโทษสามารถกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรได้รวมถึงเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ด้วย แต่เนื่องจากเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นเงื่อนไข

ที่มีการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้ได้รับการพักการลงโทษ ซึ่งแตกต่างจากเงื่อนไขที่ทำให้กระทำการหรือไม่กระทำการโดยทั่วไป ดังนั้นผู้เขียนจึงเห็นว่าการจะนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้กับผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษนั้น ควรจะมีบทบัญญัติของกฎหมายที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการพักการลงโทษไว้โดยเฉพาะเพื่อจะได้บังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาถึงการพักการลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือการที่นักโทษได้รับการสอดส่องอย่างใกล้ชิด ไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำ และพร้อมจะกลับตัวเป็นคนดีของสังคม ซึ่งการใช้มาตรการสอดส่องนักโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก แต่ด้วยเหตุว่าประเทศไทยยังไม่ได้มีการนำมาใช้ในชั้นราชทัณฑ์ ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะ ในการแก้กฎหมายราชทัณฑ์เพื่อให้สามารถนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการพักการลงโทษ ดังนี้

5.2.1 ในประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษ จึงเห็นว่าควรเพิ่มข้อกำหนดเงื่อนไขในการให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับนักโทษที่ได้รับการพักการลงโทษลงในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์พุทธศักราช 2479 และในเรื่องเงื่อนไขในการพักการลงโทษ ในกฎกระทรวงมหาดไทย โดยเห็นสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติราชทัณฑ์พุทธศักราช 2479 หมวด 8 เรื่องวินัย มาตรา 32(5) เป็นดังนี้

มาตรา 32 นักโทษเด็ดขาดคนใดแสดงให้เห็นความประพฤติดี มีความอุตสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษาและทำางานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(5) พักการลงโทษภายใต้บังคับเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ โดยนักโทษที่จะได้รับการพักการลงโทษนี้อาจถูกกำหนดเงื่อนไขให้ต้องสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งหากนักโทษดังกล่าวไม่ยินยอมสวมใส่ก็อาจไม่ได้รับการพักการลงโทษ แต่การพักลงโทษนี้จะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น หรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต และระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นให้กำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินกว่ากำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่

ส่วนในเรื่องเงื่อนไขในการพักการลงโทษ เห็นสมควรแก้ไขกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ 93 เพื่อให้สอดคล้องในการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้เห็นสมควรแก้ไข เป็นดังนี้

ข้อ 93 เงื่อนไขในระหว่างพักการลงโทษ กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) ห้ามกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ 94
- (2) ให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่กำหนดในข้อ 95 หรือ
- (3) ห้ามกระทำการและให้กระทำการตาม (1) และ (2)
- (4) เงื่อนไขในการต้องสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ 93/1
- (5) เงื่อนไขอื่นตามที่คณะกรรมการพักการลงโทษเห็นสมควร

5.2.2 ในเรื่องเงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้สวมใส่ เห็นสมควรให้มีข้อกำหนดในการต้องสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ในด้านความยินยอม และในด้านอำนาจในการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต่างๆเช่นกรณีเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้สวมใส่ โดยสมควรกำหนดในกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ 93/1 เป็นดังนี้

ข้อ 93/1 เงื่อนไขในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ มีดังนี้

(1) ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษอาจถูกกำหนดเงื่อนไขในการต้องสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับการสอดส่องในระหว่างพักการลงโทษ ตามที่คณะกรรมการพักการลงโทษเห็นสมควร

(2) “อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า เครื่องอุปกรณ์รับส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือใดๆ ที่ใช้ติดตามตัว หรือที่ใช้สวมใส่ข้อมือ ข้อเท้า หรืออวัยวะส่วนอื่นใดของผู้ได้รับการพักการลงโทษ รวมทั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถใช้ตรวจสอบอาณาเขตของผู้พักการลงโทษได้

(3) ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลง ทำให้เสียหาย ทำลาย เคลื่อนย้าย หรือถอดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าด้วยกรณีใดๆ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ในกรณีที่พบว่ามีเหตุตามวรรคแรก หรือเหตุอื่นใดที่ทำให้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุดเสียหายหรือไม่สามารถบังคับใช้ได้ตามคำสั่งของคณะกรรมการพักการลงโทษ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าคณะกรรมการพักการลงโทษทราบโดยเร็วที่สุด

(4) ให้เจ้าพนักงานคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบในสถานที่อาศัยของผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษได้ เพื่อตรวจสอบเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และตรวจสอบถึงการปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยได้รับความยินยอมของเจ้าของสถานที่

(5) หากการสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้สวมใส่ ให้เจ้าพนักงานคุมประพฤติหรือผู้สวมใส่ มีอำนาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการพักการลงโทษให้ถอดเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไว้ชั่วคราว การยื่นคำร้องตามวรรคแรกต้องมีใบรับรองของแพทย์จากโรงพยาบาลของรัฐ

(6) ระยะเวลาที่ต้องอยู่ภายใต้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ไม่น้อยกว่า 3 เดือน และไม่เกินกว่า 5 ปี

(7) ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษโดยมีเงื่อนไขในการต้องสวมใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อาจต้องจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์ดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีกำหนด

(8) หากผู้ที่ได้รับการพิจารณาพักการลงโทษไม่ยินยอมสวมใส่เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ นักโทษผู้นั้นอาจไม่ได้รับการพักการลงโทษได้ ทั้งนี้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร